

**ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ Β΄ ΚΥΚΛΟΥ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

1. Όντως ο πόλεμος είναι ο "δάσκαλος της βίας". Ως γνωστό ο πόλεμος φέρνει τη στέρση και η στέρση φέρνει τη βία, που ανατρέπει τις αξίες και οξύνει τα πάθη και τα μίσση ανάμεσα στους ανθρώπους. Ο άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται για το συνάνθρωπό του και εκείνο που κυριαρχεί στη ζωή τους δεν είναι άλλο παρά το προσωπικό συμφέρον και ο ρεβανσισμός. Ο πόλεμος αποπροσανατολίζει τον άνθρωπο και τους στόχους ζωής. Εξαφανίζει τη χαρά και τη δημιουργία από τη ζωή του ανθρώπου, ο οποίος γίνεται περισσότερο εγωιστής και αλαζόνος. Στο μυαλό του υπάρχει μόνο η ανάγκη για προσωπική προβολή. Πιάει να αγαπά και να νοιάζεται για την κοινωνία στην οποία ζει και το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι το πώς θα αποκτήσει περισσότερη δόξα και περισσότερο χρήμα. Γι' αυτό και δε διστάζει να φτάσει σε ακρότητες και ωμότητες, αδιαφορώντας παντελώς για το αν οι συνέπειες είναι μακροπρόθεσμες και καταστρεφτικές για την κοινωνία ολόκληρη. Επίσης ο πόλεμος έχει ως αποτέλεσμα τον αφανισμό των πολιτικών αντιπάλων, την ανάδυση των βιαιών ενστίκτων του ανθρώπου και ευνοεί την επικράτηση των δυνατότερων, οι οποίοι ακφοράζουν την ισχύ τους καταπατώντας τα δικαιώματα των άλλων και την ισχύ των κειμένων νόμων, γεγονός που συμβάλλει στη δημιουργία μιας κοινωνίας ανθρώπων που στην κυριολεξία αλληλοτρώνονται.
2. Σύμφωνα με το απόσπασμα του Θουκυδίδη ο εμφύλιος πόλεμος επιφέρει πολλές αλλαγές στις σχέσεις των ανθρώπων. Συγκεκριμένα, με τη φράση «τώρα όμως που άρχισαν ... προσεταιριστεί» αποδεικνύεται η προσπάθεια των ανθρώπων να «προσεταιριστούν» τους αντιπάλους μέσω της βίας. Επίσης, με τη φράση «η συγγένεια ... στον κίνδυνο» φαίνεται ότι οι άνθρωποι δεν υπολόγιζαν πια τους δεσμούς αίματος, αλλά αντίθετα θεωρούσαν πιο σημαντικό το πολιτικό συμφέρον. Τέλος, στην περίοδο «όσο για τους πολίτες ... να επιζήσουν» δηλώνεται η κακία και ο φθόνος για όσους προσπαθούσαν να παραμείνουν αμέτοχοι και να αποφύγουν τη βία.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

1. « Κι από τον εμφύλιο πόλεμο ... ασυνήθιστες εκδικήσεις »

Η παράγραφος κείμενο οργανώνεται σύγκριση - αντίθεση, καθώς αντιπαραθέτει το τι συμβαίνει στους ανθρώπους στην περίοδο του πολέμου με αυτήν της ειρήνης. Ακόμη υπάρχουν ενδείξεις αιτιολόγησης (συγκεκριμένα με τη χρήση του αιτιολογικού συνδέσμου «γιατί» αιτιολογεί την ύπαρξη του πολέμου, ανάλογα με τις μεταβολές συνθηκών ζωής των ανθρώπων που εμπλέκονται σ' αυτόν). Επιπλέον τρόπος ανάπτυξης θα μπορούσε να θεωρηθεί η χρήση αιτίου - αποτελέσματος, θεωρώντας ως αίτιο τη φράση «όσο η φύση του ανθρώπου μένει ίδια» και ως αποτέλεσμα «θα συμβαίνουν πάντοτε ... συνθηκών».

« **Οι περισσότεροι άνθρωποι ... να επιζήσουν** »

Η παράγραφος οργανώνεται αίτιο - αποτέλεσμα, αφού παρουσιάζει την επιδίωξη της εξουσίας ως κύρια αίτια των δεινών του πολέμου (αποτελέσματα).

2.α.

υποστήριξη → ενθάρρυνση
δεινές → φθερές
υπερισχύει → επικράτησει
μεταβολές → αλλαγές
φθόνο → ζήλεια

β.

Ευσέβειας: Πολλοί κατηγορούν τους νέους για έλλειψη ευγένειας και ευσέβειας προς τους μεγαλύτερους.

Γενναιοφροσύνη: Οι αγώνες των Ελλήνων εναντίον των επικείμενων κατακτητών αποδεικνύουν τη γενναιοφροσύνη τους μέσα στη διάρκεια της ιστορίας.

Φιλοδοξία: Είχε πάντα τη φιλοδοξία να ανέβει στην ιεραρχία της εταιρείας και τελικά τα κατάφερε.

προσχήματα: Έφυγε εκνευρισμένος χωρίς εξηγήσεις με το πρόσχημα ότι βιαζόταν.

Συνδιαλλαγή: Η ψήφιση του νομοσχεδίου ήταν αποτέλεσμα της αθέμιτης συνδιαλλαγής των κοινοβουλευτικών ομάδων.

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ'

1.

Περίληψη

Ο Θουκυδίδης καταγράφει τα αίτια και τις συνέπειες του πελοποννησιακού πολέμου. Αρχικά αναφέρεται στο διαχωρισμό του ελληνικού κόσμου σε αντίπαλα στρατόπεδα και τις εντάσεις που αναπτύχθηκαν μεταξύ τους, ώστε να ξεσπάσει ανάμεσα τους μια σειρά εμφυλίων πολέμων, στους οποίους επικράτησαν βιαιότητες, συνδεδεμένες με την ανθρώπινη φύση. Στη συνέχεια εξηγεί πώς οι δύο αντίπαλοι διαστρέβλωσαν τη σημασία των λέξεων και πώς επιστράτευσαν τη γλώσσα στην υπηρεσία του πολέμου.

Επιπλέον, επισημαίνει ότι οι δύο αντίπαλοι κατέλυσαν κάθε ηθικό φραγμό, αφού προσηλώνόμενοι στην κομματική παράταξη, αδιαφορούσαν ακόμη για τη συγγένεια, ενώ μέλημά τους ήταν πια ο δόλος και η εκδίκηση. Τέλος, η πλεονεξία και φιλοδοξία θεωρούνται οι αιτίες των εκφυλιστικών φαινομένων ενός εμφυλίου πολέμου.

2.

Κυρίες και κύριοι,

Συγκεντρωθήκαμε όλοι εδώ σήμερα για να καταθέσουμε την άποψή μας σχετικά με τις μεταβαλλόμενες συνθήκες που διαμορφώνουν τον σύγχρονο κόσμο, αποτέλεσμα των οποίων πολλές φορές είναι η διεξαγωγή πολεμικών συγκρούσεων και η κατάλυση κάθε ειρηνικού δεσμού μεταξύ των αντιμαχομένων πλευρών. Σε κάθε γωνιά του πλανήτη οι συνθήκες διαμορφώνονται με τέτοιο τρόπο, ώστε ο πόλεμος να πλανάται ως διαρκής απειλή για την ανθρωπότητα. Γι' αυτό και ο λόγος για την ειρήνη είναι πάντοτε επίκαιρος και επιτακτικά αναγκαίος.

Η σημασία της ειρήνης στο σύγχρονο κόσμο

1. Η ειρήνη ως περίοδος ομαλότητας ενισχύει το αίσθημα της ασφάλειας του πολίτη και συμβάλλει τη γαλήνη και την ψυχική του ηρεμία.
2. Θέτει τις προϋποθέσεις για μόρφωση, κριτική και πνευματική αναβάθμιση. Το άτομο συμμετέχει ανεμπόδιστα στις εκπαιδευτικές διαδικασίες, λαμβάνει πληροφορίες και γνώσεις και αποκτά πνευματικό υπόβαθρο που ωφελεί τόσο τον ίδιο, όσο και την κοινωνία στην οποία ζει.
3. Επιπλέον, σε περίοδο ειρήνης ο άνθρωπος απολαμβάνει τις προϋποθέσεις που του είναι απαραίτητες για να διαμορφώσει την προσωπικότητα του, να συγκροτήσει ηθικές αρχές και να μείνει συνεπής σε αυτές.
4. Η κοινωνία εξελίσσεται ομαλά και ευημερεί. Τα μέλη της συμμετέχουν στην παραγωγή, αποδίδουν στην εργασία τους και συντελούν στην αύξηση της παραγωγικότητας. Η ειρήνη αποτελεί συντελεστή της οικονομικής ανάπτυξης, αφού διευκολύνει τις συναλλαγές, ευνοεί την παραγωγική δραστηριότητα και συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη.
5. Σε ειρηνικό κλίμα διαδίδονται ελεύθερα οι ιδέες, προστατεύονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και δρομολογείται ο διάλογος ως μέσο επίλυσης των όποιων διαφορών. Συνεπώς οι δημοκρατικοί θεσμοί εξυγιαίνονται, αφού οι έννοιες ειρήνη και δημοκρατία είναι σαφώς αλληλένδετες.
6. Οι πολίτες διακατέχονται από κλίμα εμπιστοσύνης, συνεργάζονται, επικοινωνούν, με αποτέλεσμα να ενισχύεται η κοινωνική συνείδηση. Έτσι, καλλιεργούνται κοινωνικές αρετές, όπως η αλληλεγγύη, ο αλληλοσεβασμός, η αλληλοβοήθεια.
7. Σε περίοδο ειρήνης ξεπερνιούνται οι εθνικές διαφορές και οι ρατσιστικές προκαταλήψεις, με συνέπεια να επιτυγχάνεται η αρμονική συνύπαρξη των λαών, ενώ τα προβλήματα επιλύονται με διακρατική και διεθνή συνεργασία άμεσα και αποτελεσματικά.
8. Η ειρήνη αποτελεί το γόνιμο έδαφος όπου καλλιεργούνται και αναπτύσσονται οι τέχνες, τα γράμματα, οι επιστήμες. Με την επιστημονική συνεργασία και τις πολιτισμικές ανταλλαγές προωθείται η πρόοδος της κοινωνίας σε όλους τους τομείς.

Τρόποι αντίδρασης των λαών στο ενδεχόμενο ενός πολέμου

Ο πόλεμος πρώτου κάνει την εμφάνισή του με τη μορφή ενόπλων συγκρούσεων μεταξύ αντιμαχόμενων κρατών, γίνεται ορατός μέσω οξυμένων αντιπαλοτήτων που αργότερα θα εκφραστούν πολεμικά και συγκρουσιακά. Τότε οι λαοί κατανοώντας τις συνθήκες μπορούν:

1. να ασκούν πίεση στα κέντρα λήψης αποφάσεων για την κήρυξη του πολέμου, προκειμένου αυτός να αποτραπεί.
2. να διεξάγουν συλλογητήρια που στόχο τους θα έχουν τη διατράνωση του αιτήματος όλων των λαών για ειρήνη.
3. να επιμένουν για τη διεξαγωγή σχοινοτενούς αναλυτικού και ειλικρινούς διαλόγου για την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των κρατών που λειτουργούν ως αίτια πολεμικών μεταξύ τους συγκρούσεων.
4. να πιέζουν τους διεθνείς οργανισμούς προκειμένου αυτοί να παρεμβαίνουν για την αποκλιμάκωση των εντάσεων μεταξύ των κρατών που λειτουργούν ως αφορμή για την έναρξη πολεμικών μεταξύ τους συγκρούσεων.
5. να απαιτούν την ενεργοποίηση των ΜΜΕ, ώστε αυτά να προϊδεάζουν αρνητικά τους δέκτες για τη φρίκη του πολέμου και για τις εστίες του στα διάφορα μήκη και πλάτη του πλανήτη, ευαισθητοποιώντας τους να αγωνιστούν για την ειρήνη.
6. να παροτρύνουν τους πνευματικούς ηγέτες των λαών να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες περιεχόμενο των οποίων να είναι η καταδίκη των πολεμικών συγκρούσεων και η ανάδειξη της αξίας της ειρήνης.

Οι λαοί δεν πρέπει να αντιδρούν μόνο, όταν είναι ορατό το ενδεχόμενο κήρυξης του πολέμου, αλλά θα πρέπει να βρίσκονται σε διαρκή εγρήγορση, ώστε να αποτρέπονται οι πολεμικές συγκρούσεις, οι οποίες επωάζονται στο τώρα και είναι πιθανόν να εκδηλωθούν στο μέλλον. Κατά αυτόν τον τρόπο οι λαοί μπορούν

1. να ασκούν πιέσεις στις κυβερνήσεις για τον άμεσο περιορισμό των εξοπλισμών.
2. να απαιτούν την αύξηση των κονδυλίων για την καταπολέμηση της πείνας, της οικολογικής καταστροφής και του εκσυγχρονισμού της παιδείας.
3. να απαιτούν τη χρήση των επιστημονικών κατακτήσεων για ειρηνικούς σκοπούς και για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου της ανθρωπότητας.
4. να επιζητούν την πολιτική και ισορροπιστική λειτουργία των διεθνών οργανισμών και συγκεκριμένα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, προκειμένου ιδιαίτερα το τελευταίο να αποτρέπει τους πολέμους και όχι να τους δικαιολογεί με τη χρήση διαφόρων προσχημάτων.
5. να επιδιώκουν την κατίσχυση των ανθρωπιστικών ιδανικών και ιδεωδών προκειμένου αυτά να επικρατήσουν πανανθρώπινα και να αποτελούν το «modus vivendi» των ανθρωπίνων σχέσεων.

Τελειώνοντας όλα αυτά μπορεί να ακούγονται ως υπερασπίσεις παρατηρήσεις, ωστόσο η ανθρώπινη φύση αποτελεί μια πλατιά δυναμικότητα η

οποία καθιστά τον άνθρωπο ικανό για τη διάπραξη του μεγαλύτερου εγκλήματος όσο και την τέλεση μεγίστων έργων. Ας ελπίσουμε ότι τα δεύτερα θα κυριαρχήσουν στο μέλλον ως στόχοι της ανθρώπινης δράσης.

Ευχαριστώ που με ακούσατε.

Φροντιστήριο
Καλαμάτα
«ΕΠΙΛΟΓΗ»